

عنوان مقاله:

عمل گرایی پراگماتیک در برنامه ریزی شهری

محل انتشار:

سومین همایش ملی شهرسازی و معماری در گذر زمان (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسنده:

حامد علی نژاد - دانشجو کارشناسی ارشد برنامه ریزی شهری دانشگاه بین المللی امام خمینی ره قزوین

خلاصه مقاله:

پراگماتیسم یا عملگرایی، به معنی فلسفه اصالت عمل است؛ ولی در سیاست بیشتر واقع گرایی و مصلحتگرایی معنی میدهد. پراگماتیسم فلسفه ای است که اول بار در آمریکا پدید آمد. این فلسفه در اواخر قرن نوزدهم با متفکرانی نظیر ویلیام جیمز و جان دیویی به ظهور رسید. به نظر این متفکران، پراگماتیسم انقلابی است علیه ایده آلیسم و کاوشهای عقلی محض که هیچ فایده ای برای انسان ندارد. در حالی که این فلسفه، روشی است در حل مسایل عقلی که می تواند در سیر ترقی انسان بسیار سودمند باشد. پراگماتیسم عمیقاً بر حیات عقلی در آمریکا موثر بوده و در بریتانیا نیز نفوذ و تاثیر فزاینده داشته است. پراگماتیسم مخصوصاً روشی است برای حل یا ارزشیابی مسایل عقلی، و نیز نظریه ای است در باب انواع شناسایی هایی که ما مستعد تحصیل و اکتساب آنها هستیم. این مکتب که با نام اصالت عمل نیز خوانده می شود قضیه ای را حقیقت میداند که دارای فایده ی عملی باشد و به دیگر سخن حقیقت عبارت است از معنایی که ذهن می سازد تا به وسیله ی آن به نتایج عملی بیشتر و بهتری دست یابد. این نکته ای است که در هیچ مکتب فلسفی دیگری صریحاً مطرح نشده است گو این که ریشه آن را در سخنان هیوم می توان یافت، در آنجا که عقل را خادم رغبت های انسان می نامد و ارزش معرفت را به جنبه عملی منحصر میکند. برنامه ریزی شهری پراگماتیسمی در جستجوی اصلاح محیط زیست بشر از طریق به کارگیری فنون و شیوه های عملی است. بنابراین ارزش برنامه ریزی هنگامی مشخص می شود که دارای جنبه عملی باشد. در تحقیق حاضر سعی در معرفی بیشتر این نظریه و ارتباط آن با برنامه ریزی، شده است.

کلمات کلیدی:

برنامه ریزی، پراگماتیسم، فلسفه، اصالت عمل، شهر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/572236>

